

ad § 11.

Justitsministeriet finder det, som oven for nærmere anført, fornødent, at alle udenfor Ægteskab fødte Børn snarest muligt efter Fødslen undergives Tilsyn, og for at sikre, at Tilsynet gennemføres, mener man at burde paalægge den Jordemoder eller Læge, som har bistaaet ved Fødslen, at afgive Anmeldelse om denne til den stedlige Tilsynsmyndighed, der derefter skal sørge for, at Tilsynet snarest etableres. Hvis hverken Jordemoder eller Læge medvirker, skal Moderen selv sørge for, at Henvendelse til Tilsynsmyndigheden sker.

Af Hensyn til Førelsen af Landets Ministerialbøger er det ved § 16 i Instruks for alle til Praksis berettigede Jordemødre Nr. 85 af 31. Marts 1915 paalagt enhver Jordemoder inden en Uge efter Fødslen at gøre Anmeldelse, i Reglen til Sognepræsten, om ethvert levendefødt Barns Fødsel, ved hvilken hun har gjort Tjeneste. Anmeldelsen skal afgives paa en dertil bestemt Blanket. Tilsvarende Pligt paahviler den Læge, der medvirker som Fødselskælle ved en Fødsel, ved hvilken ingen Jordemoder fungerer.

De Oplysninger, der efter Lovforslaget kræves tilvejebragte, for at Jordemoderen kan foretage den hende ved Forslaget paalagte nye Anmeldelse til den kommunale Tilsynsmyndighed, er i alt væsentligt de samme, som allerede nu udkræves af Hensyn til Anmeldelsen til Kirkebøgerne, og Pligten til at foretage Anmeldelse til Børnetilsynet vil derfor ikke paalægge Jordemoderen nogen nævneværdig Ulejlighed; de ved Anmeldelsen foranledigede Portoudgifter kan hun kræve godtgjorte hos det offentlige. Man har overvejet at lade Føreren af vedkommende Ministerialbog overtage Pligten til at afgive Indberetning til Tilsynsmyndigheden paa lignende Maade, som det i Henhold til Fattigloven Nr. 67 af 9. April 1891 § 21 paahviler ham at afgive maanedlig Indberetning til Fattigvæsenet; men da det er af særlig Betydning, at Anmeldelse til Tilsynsmyndigheden afgives saa hurtigt som muligt, anser man den her foreslaaede Ordning for den mest hensigtsmæssige. Af samme Grund har man valgt en ganske kort Anmeldelsesfrist (3 Dage), idet der kun derved skabes Sikkerhed for, at Tilsynsmyndigheden kan naa at komme i Forbindelse med Moderen, saafremt denne kun midlertidigt opholder sig paa det Sted, hvor Fødselen er foregaaet.

Med Hensyn til Kvinder, der føder paa Rigshospitalet, gælder — som bekendt — i Henhold til Reskr. 13. Marts 1750 og

6. Januar 1764 den særlige Regel, at der fra Hospitalets Side skal iagttages absolut Tavshed angaaende disse Kvinders Svangerskab og Fødsel, saafremt de ikke selv ønsker at opgive deres Hemmeligholdsret. Det vigtigste Udslag af denne Hemmeligholdsret er i Nutiden Reglen i Fattiglovens § 21, 4. Stk., i Følge hvilken Rigshospitalets Præst med Hensyn til Børn af hemmelig fødende Kvinder ikke afgiver den iøvrigt paabudte Indberetning til Fattigvæsenet om stedfundne Fødsler; da Børnenes Forsørgelseskommune saaledes ikke skal konstateres, opnaas herved, at Fødslen ikke meldes til Moderens Forsørgelseskommune, og det vil derved blive væsentligt lettere for hende at skjule Fødslen for sine nærmeste.

Saafremt det her foreslaaede Børnetilsyn skal gennemføres effektivt, vil det selvfølgelig være ganske umuligt at undtage de hemmelig fødende Kvinder fra Lovens Anmeldelsesregler, og man har derfor i 3. Stk. foreslaaet, at paalægge Rigshospitalet at gøre Anmeldelse til Tilsynsmyndigheden om alle Fødsler udenfor Ægteskab, som sker paa Rigshospitalet, hvad enten Moderen er hemmeligfødt eller ikke. Det Indgreb, der herved gøres i Moderens Hemmeligholdsret, synes uden væsentlig Betænkelighed; dels er der i Nutiden ikke saa stærk Trang som tidligere til Bibeholdelse af denne Særregel, dels er der allerede ved § 12 i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 af Hensyn til Barnet gjort Indgreb i Hemmeligholdsretten, og endelig maa man formene, at Samfundets og Barnets Interesse paa dette Punkt vejer stærkere end Moderens Interesse; dertil kommer, at Moderens eventuelle Ønske om at holde Fødslen skjult for sin Hjemstavns ikke ved den paatænkte Ordning tilsidesættes, idet den af Rigshospitalet afgivne Meddelelse ikke kommer Forsørgelsesmyndighederne i Hænde, og nogen Meddelelse til hendes Hjemstedskommune vil saaledes vedblivende ikke ske. I denne Forbindelse skal man derhos nævne, at Hemmeligholdsreglen ikke gælder Kvinder, der føder paa Fødselsanstalten i Jylland, ligesom en saadan Regel er ukendt i Norge og Sverrig.

Af Hensyn til den fornævnte Bestemmelse i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 12 føres der paa Rigshospitalet en særlig Protokol, der indeholder Barnets og Moderens Fødenumre, Barnets Fødselsdag og Køn samt Moderens Livsstilling, Navn, Fødested, Fødselsdag og -aar; endvidere tilføjes der en Bemærkning om, hvorfra